

Η Διαχείριση της Γης – Σκέψεις για Στοχασμό

Η σχέση της ανθρώπινης οικογένειας στο θείο σχήμα, όπως υφίσταται, είναι να φέρει σε στενή επικοινωνία τα τρία ανώτερα βασίλεια του πλανήτη μας και τα τρία κατώτερα βασίλεια της φύσης, δρώντας έτσι σαν θάλαμος εκκαθάρισης για την θεία ενέργεια. Η υπηρεσία που πρόκειται να προσφέρει η ανθρωπότητα είναι εκείνη της παραγωγής ενότητας, αρμονίας και κάλλους στη φύση δια της συγχώνευσης σε μια λειτουργική, σχετιζόμενη ενότητα της ψυχής σε όλες τις μορφές. Επιτυγχάνεται στην αρχή ατομικά, κατόπιν συμβαίνει σε ομαδικό σχηματισμό και τελικά καταδεικνύεται μέσω ενός ολόκληρου βασιλείου της φύσης (Εσωτερική Ψυχολογία vol II, pp. 363-364. Α. Μπέιλη)

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, η ζωή πρέπει να χαρακτηρίζεται από μια αίσθηση παγκόσμιας ευθύνης, όχι μόνον έθνους προς έθνος και ανθρώπου προς άνθρωπο, αλλά και του ανθρώπου προς άλλες μορφές ζωής. (ΗΗ Tenzin Gyatso, Δαλάι Λάμα)

Ακριβώς όπως βλέπουμε την διαφορετικότητα στην κουλτούρα ως επιθυμητή, έτσι επίσης θα πρέπει η ποικιλομορφία της ζωής να θεωρείται ως σημαντική για τους δικούς της λόγους. Αν σκεπτόμαστε τις γλώσσες ως διαφορετικά οράματα για τον κόσμο, που αποκαλύπτουν διαφορετικές πτυχές της ανθρώπινης συνείδησης, έτσι με την ίδια λογική, τα διαφορετικά ζωικά είδη είναι διαφορετικοί τρόποι για την πανταχού παρούσα ενέργεια της Ζωής προκειμένου αυτή να εκφραστεί μέσω της μορφής. Ως εκ τούτου, κάθε έκφραση αποκαλύπτει κάτι περισσότερο σχετικά με τη φύση της θεότητας, και κάθε είδος που χάνεται είναι μια χαμένη ευκαιρία για την επικοινωνία και την κοινωνία με τον Παγκόσμιο Νου. Αυτό μετατοπίζει την έννοια της βιοποικιλότητας από τις σφαίρες της επιστημονικής αφαίρεσης στις σφαίρες της πνευματικής σημασίας, και ως εκ τούτου, γίνεται ευθύνη όλων μας να την τιμήσουμε και να την υπερασπιστούμε. (Κύκλος των Διασκέψεων Σχολιασμός, Bios)

Το έργο του ανθρώπου είναι να εγείρει τους νεκρούς σε ζωή, να φέρει την αδελφότητα σε έκφραση στο φυσικό πεδίο και να διαβιβάσει θεία ενέργεια σ' έναν αναμένοντα κόσμο μορφών. Καθώς οι ακτίνες παίζουν το ρόλο τους στην ανθρωπότητα και προωθούν τον άνθρωπο σε εκδήλωση όπως είναι ουσιαστικά και πραγματικά, το έργο του με το ζωικό βασίλειο και με τα άλλα βασίλεια θα προχωρεί σταθερά και αναπόφευκτα. Χωρίς να γνωρίζει το πώς ή το γιατί, η ανθρωπότητα θα παίξει το ρόλο της στο έργο της δόμησης. Το δημιουργικό έργο θα προχωρήσει και το Σχέδιο θα υλοποιηθεί. Το έργο του ανθρώπου για το ζωικό βασίλειο είναι να διεγείρει το ένστικτο μέχρι να γίνει εφικτή η ατομικοποίηση. Το έργο του για το φυτικό βασίλειο είναι να γαλουχήσει την αρωματογόνο ικανότητα και να προσαρμόσει τη φυτική ζωή στις μυριάδες χρήσεις του ανθρώπου και των ζώων. Το έργο του ανθρώπου για το ορυκτό βασίλειο είναι να εργασθεί αλχημιστικά και μαγικά... (Εσωτερική Ψυχολογία vol I, σελ. 267 Α. Μπέιλη)

Αν κοιτάξουμε τον πλανήτη μας από ψηλά, θα παρατηρήσουμε, εκτός από τα προφανή ηφαίστεια, ιδιαίτερες δίνες φωτός και σκότους. Το ανθρώπινο πνεύμα μπορεί να δημιουργήσει ισχυρές εκδηλώσεις ενέργειας. Κάποιος μπορεί να πει ότι οι δίνες του Φωτός είναι οι σωτήρες της ισορροπίας του πλανήτη. Εξάλλου, δεν είναι μακριά από την αλήθεια το να δηλώσει κάποιος ότι οι δίνες του σκότους περιέχουν ένα καταστροφικό αέριο, το οποίο δεν είναι μόνον θανατηφόρο για τον φλοιό του πλανήτη, αλλά μπορεί να αλλάξει το κλίμα και ακόμη να επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό την μετατόπιση των πόλων. Έτσι, ισχυρή είναι η

σημασία του ανθρώπινου πνεύματος. (Πύρινος Κόσμος Ι, σελ. 664. Ε. Ρέριχ)

Το φυσικό σώμα (αιθερικό και πυκνό) μπορεί να απεικονισθεί σαν ένα σπίτι με δύο τηλεφωνικές εγκαταστάσεις – η μια εισάγει ενέργειες απ' έξω και η άλλη είναι σαν εσωτερικό τηλέφωνο απ' το ένα δωμάτιο στο άλλο. Η αναλογία είναι ακριβέστερη απ' ό,τι φαίνεται στον τυχαίο διανοητή. Σε κάθε σύγχρονο σπίτι υπάρχουν εγκαταστάσεις για φως και νερό, φωταέριο και τηλεφωνική επικοινωνία. Φως, το σύμβολο της ψυχής· νερό, το σύμβολο των συναισθημάτων· τηλεφωνική επικοινωνία, το σύμβολο του νου με τη μετάδοση γνώσης· και αέριο, το σύμβολο της αιθερικής φύσης.

Είναι ενδιαφέρον και λυπηρό να σημειωθεί ότι εκείνο που επί του παρόντος εξέρχεται από το μέσο σπίτι είναι τα απορρίμματα που είναι ανεπιθύμητα – αυτή είναι η αντιστοιχία προς ό,τι είναι ιδιοτελές και θλιβερό και η απαίτηση για την ικανοποίηση προσωπικών αναγκών και επιθυμιών. (Εσωτερική Θεραπευτική, σελ. 40 Αλίκη Μπέιλη)

Η συνειδητοποίηση του τι ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ περίφημα αποκάλεσε «αναπόφευκτο δίκτυο αμοιβαιότητας», που με κατανόηση ευθυγραμμίζεται με την απόρριψη των οικονομικών συνηθειών και των καταναλωτικών εθισμών δημιουργεί, αποσαφηνίζει και εμβαθύνει την αναδυόμενη σκεπτομορφή της διαχείρισης της γης. (Κύκλος των Διασκέψεων Σχολιασμός στην Διαχείριση της Γης)

Αν ο πολιτισμός βγήκε από την Λίθινη Εποχή, μπορεί να βγει και πάλι από την εποχή των απορριμάτων. (Jacques Barzun, Ιστορικός)

Εάν ανησυχούμε για την μεγάλη όρεξή μας για πρώτες ύλες, είναι εύλογο να μειώσουμε τα απόβλητα, να κάνουμε καλύτερη χρήση των διαθέσιμων αποθεμάτων, και να αναπτύξουμε υποκατάστατα. Αλλά τι γίνεται με την ίδια την όρεξη; Η κύρια αιτία της συνεχιζόμενης επιδείνωσης του παγκόσμιου περιβάλλοντος είναι το μη αιεφόρο πρότυπο κατανάλωσης και παραγωγής, ιδιαίτερα στις βιομηχανικές χώρες. (John Kenneth Galbraith, Οικονομολόγος)

Η οικονομία και μια εξάρτηση από την επιστήμη και την τεχνολογία για να λύσουμε τα προβλήματά μας έχει οδηγήσει σε μια μη βιώσιμη κατάσταση στην οποία απαιτείται μια συνεχιζόμενη αύξηση της κατανάλωσης προκειμένου οι κυβερνήσεις και οι επιχειρήσεις να θεωρηθούν επιτυχείς. Αυτή είναι μια μορφή παράνοιας. Η οικονομία είναι στο επίκεντρο των καταστροφικών μας τρόπων και η πίστη μας σε αυτήν μας έχει τυφλώσει. (Dr David Suzuki, Καναδός επιστήμονας, Περιβαλλοντολόγος / Παρουσιαστής)

Αφού όλα τα έμβια όντα, συμπεριλαμβανομένου και του ανθρώπου, αναδύονται από αυτήν την ενιαία κοινότητα, θα πρέπει να υπήρχε μία βιο-πνευματική συνιστώσα του σύμπαντος από την αρχή. Πράγματι, πρέπει να πούμε ότι το σύμπαν είναι μια κοινωνία υποκειμένων και όχι μια συλλογή αντικειμένων. Αυτό έχει αναγνωριστεί από την πρώιμη περίοδο των αυτοχθόνων λαών του κόσμου. (Thomas Berry, κοσμολόγος και γεωλόγος)

Οι οικονομολόγοι είναι ψυχολόγοι συμπεριφοράς, αλλά νομίζουν ότι το «περισσότερο» είναι το «καλύτερο», θέλουν να κάνουν τους πάντες πιο πλούσιους. Θα πρέπει να σταματήσουν.

Το περισσότερο δεν είναι απαραίτητως καλύτερο. (David Hemenway, Καθηγητής Πολιτικής της Υγείας, Σχολή Δημόσιας Υγείας του Χάρβαρντ)

Όσο πλησιάζουμε περισσότερο σε έναν ενάρετο κύκλο, στον οποίο η εργασία μας, η ζωή στο σπίτι μας, η ηθική μας και η πνευματικότητά μας αλληλοενισχύονται, τόσο πιο κοντά θα είμαστε στην επίτευξη πραγματικής αειφορίας. (James Wilsdon, Ερευνητής, Φόρουμ για το Μέλλον)

Κανένας άνθρωπος δεν διαχειρίζεται τις υποθέσεις του τόσο καλά όσο το κάνει ένα δέντρο. (George Bernard Shaw, Συγγραφέας)

Η φύση έχει τάξη. Αυτό το οποίο φαίνεται να είναι χαοτικό στη φύση είναι μόνον ένα περισσότερο πολύπλοκο είδος τάξης. (Gary Snyder, ποιητής και φυσιοδίφης)

Ένας σύγχρονος φυσιοδίφης, λοιπόν, δεν είναι πλέον κάποιος που δεν πηγαίνει πιο πέρα από έναν συλλέκτη γραμματοσήμων, μαθαίνοντας την ονοματολογία και τα σημάδια στην φύση. Αυτή ή αυτός αναγνωρίζει την τοπική χλωρίδα και πανίδα ως τμήματα από ένα ανεξιχνίαστο μυστήριο, όλο και πιο βαθύ, μια ενότητα οργανισμών. Ο δυτικός πολιτισμός έχει προσπαθήσει να ανυψωθεί τουλάχιστον από την εποχή της Μεσοποταμίας. Ο σύγχρονος φυσιοδίφης, στην πραγματικότητα, έχει γίνει πλέον ένα είδος απεσταλμένου σε αυτό, εργαζόμενος για να αποκαταστήσει καλές σχέσεις με όλα τα βιολογικά συστατικά μέρη που η ανθρωπότητα έχει αποκλείσει από το ηθικό της σύμπαν ... Πώς μπορεί ένας φυσιοδίφης σήμερα να φανταστεί τη θέση ανάμεσα στη φύση και τον πολιτισμό; Πώς πρέπει αυτός ή αυτή να ενεργήσει, πιστεύοντας όπως κάνουν πολλοί ότι ο δυτικός πολιτισμός θέτει σε κίνδυνο τη δική του βιολογία, επενδύοντας σε τόσο μεγάλο βαθμό στην υλική πρόοδο; Και γνωρίζοντας ότι πολλοί σε θέσεις εταιρικής και πολιτικής εξουσίας θεωρούν την φύση σαν κάτι το άβολο, έναν αναποτελεσματικό παράγοντα στα σχέδιά τους για ένα ομαλά λειτουργούν μέλλον; (Ο Φυσιοδίφης, OrionOnline, Φθινόπωρο 2001, Barry Lopez)

Ποτέ δεν υπάρχει κάτι στατικό στη δημιουργική διεργασία· η ενέργεια που ρέει με τον παλμό της μίας Ζωής και η ρυθμική και κυκλική δραστηριότητά της – ατέλειωτη και ασταμάτητη – πρέπει κάπου να χρησιμοποιηθεί και πρέπει να βρει το δρόμο της σε κάποια κατεύθυνση, συχνά (όταν ο άνθρωπος αποτυγχάνει στο καθήκον του) με καταστροφικά αποτελέσματα. Το πρόβλημα των κατακλυσμών, η αιτία, λόγω χάρη, της σταθερά αυξανόμενης μάζιγας των εντόμων θα διαπιστωθεί ότι σχετίζεται με την εισροή αχρησιμοποίητης και μη αναγνωριζόμενης ενέργειας που επιδέχεται ορθή κατεύθυνση και ορθό σκοπό για την προώθηση του Σχεδίου, αν οι ζηλωτές και οι μαθητές του κόσμου επωμισθούν τις ομαδικές τους ευθύνες, καταστείλουν τις προσωπικότητές τους και επιτύχουν μια αληθινή αντίληψη. Η ανθρωπότητα πρέπει να γίνει πιο επιμελής και πιο νοήμων στην πραγμάτωση του αληθινού της πεπρωμένου και των καρμικών της υποχρεώσεων. Όταν οι άνθρωποι θα είναι παγκόσμια σε επικοινωνία με τους θεματοφύλακες του σχεδίου και οι διάνοιες και οι εγκέφαλοί τους θα φωτίζονται από το φως της ενόρασης, της ψυχής και του παγκόσμιου νου, όταν θα μπορούν να εκγυμνάζονται για ν' ανταποκρίνονται με νοημοσύνη στις καίριες ώσεις που εκπορεύονται κυκλικά από την εσώτερη πλευρά της ζωής, τότε θα υπάρξει μια σταθερή προσαρμογή μεταξύ ζωής και μορφής και μια γοργή βελτίωση των παγκόσμιων συνθηκών...

Οι σχέσεις μεταξύ των τεσσάρων σφαιρών δραστηριότητας που ονομάζουμε ανθρώπινη, ζωική, φυτική και ορυκτή, είναι τώρα κακά ρυθμισμένες, επειδή η ενέργεια της ύλης είναι πρωτίστως ο δεσπόζων παράγων. Στο ανθρώπινο βασίλειο η λειτουργία αυτής της ενέργειας εκδηλώνεται σε ό,τι αποκαλούμε ιδιοτέλεια. Στο ζωικό βασίλειο εκδηλώνεται σε ό,τι αποκαλούμε σκληρότητα, παρότι εκεί όπου η αίσθηση της ευθύνης είναι ανύπαρκτη και απαντάται μόνο η ενστικτώδης και προσωρινή γονική ευθύνη, δεν μπορεί να υπάρξει επίκριση. Στο φυτικό βασίλειο η κακή αυτή ρύθμιση εκφράζεται την πλανητική αυτή περίοδο κατάχρησης σαν ασθένεια. Σας εκπλήσσει αυτό; Η ασθένεια έχει τις ρίζες της πρώτιστα στις κακές ρυθμίσεις και στην κακή διεύθυνση της δύναμης στο φυτικό βασίλειο· αυτή επηρεάζει το ζωικό και το ορυκτό βασίλειο και συνεπώς το ανθρώπινο. Είναι πολύ μακριά στο μέλλον που θα αποδειχθεί αυτό, αλλά όταν αυτή η κατάσταση κατανοηθεί, η προσοχή των ερευνητών θα πρέπει να εστιασθεί σ' αυτό το βασίλειο της φύσης και η εξάλειψη της ασθένειας θα βρει τελικά τη λύση της. (Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σελ 461-463. Α. Μπέιλη)

Η εποχή της αναβλητικότητας ... έρχεται σε τέλος ... μπαίνουμε σε μια περίοδο συνεπειών. (Winston Churchill προειδοποιώντας για τον κίνδυνο του κατευνασμού - και τονίστηκε από τον Al Gore, 45ο αντιπρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών το 2006, στο πλαίσιο της αλλαγής του κλίματος)

Τι θα ήταν ο κόσμος, αν είχε στερηθεί
Τους υγρότοπους και την άγρια φύση; Αφήστε τα να υπάρχουν,
Ω, αφήστε τα να υπάρχουν, οι υγρότοποι και η άγρια φύση.
Ζήτω τα ζιζάνια, ακόμη και η άγρια φύση.
(Gerard Manley Hopkins, ποιητής)

Στην άγρια φύση βρίσκεται η διατήρηση του κόσμου. (Henry David Thoreau, συγγραφέας και φυσιοδίφης)

Το μέλλον της ζωής στη Γη εξαρτάται από την ικανότητά μας να αναλάβουμε δράση. Πολλά άτομα κάνουν ό,τι μπορούν, αλλά η πραγματική επιτυχία μπορεί να έλθει μόνον εάν υπάρξει μια αλλαγή στις κοινωνίες μας και την οικονομία μας και την πολιτική μας. Ήμουν τυχερός στη ζωή μου να δω μερικά από τα μεγαλύτερα θεάματα που ο φυσικός κόσμος έχει να προσφέρει. Σίγουρα έχουμε την ευθύνη να αφήσουμε για τις μελλοντικές γενεές έναν πλανήτη που να είναι υγιής, κατοικήσιμος από όλα τα είδη. (Sir David Attenborough, Παρουσιαστής / Φυσιολογίας)

Είτε εμείς και οι πολιτικοί μας το γνωρίζουμε είτε όχι, η Φύση είναι συμβαλλόμενο μέρος σε όλες τις συμφωνίες και τις αποφάσεις μας και έχει περισσότερες ψήφους, μακρότερη μνήμη, και μια πιο αυστηρή αίσθηση της δικαιοσύνης από εμάς. (Wendell Berry, ποιητής και αγρότης)

Χρειαζόμαστε μια νέα περιβαλλοντική συνείδηση σε παγκόσμια βάση. Για να το κάνουμε αυτό, θα πρέπει να εκπαιδεύσουμε τους ανθρώπους ... Όταν οι μελλοντικές γενιές κρίνουν εκείνους που ήλθαν πριν από αυτούς για θέματα περιβάλλοντος, μπορεί να καταλήξουν ότι «δεν εγνώριζαν»: ας μην μείνουμε στην ιστορία ως οι γενιές που γνώριζαν, αλλά δεν

ενδιαφέρονταν. (Mikhail Gorbachev, Ιδρυτικός πρόεδρος, Διεθνής Πράσινος Σταυρός)

Εάν πρόκειται οι μελλοντικές γενιές να μας θυμούνται με ευγνωμοσύνη παρά με περιφρόνηση, πρέπει να τους αφήσουμε κάτι περισσότερο παρά τα θαύματα της τεχνολογίας. Πρέπει να τους αφήνουν μια γεύση του κόσμου όπως ήταν στην αρχή, όχι όπως αφού ξεμπερδέψαμε μαζί του. (Πρόεδρος Lyndon Johnson για την υπογραφή του νόμου Wilderness, 1964)

Έχουμε ζήσει τη ζωή μας με την υπόθεση ότι αυτό που ήταν καλό για εμάς θα ήταν καλό και για τον κόσμο. Κάναμε λάθος. Θα πρέπει να αλλάξουμε τη ζωή μας, έτσι ώστε να είναι δυνατόν να ζήσουμε με την αντίθετη υπόθεση, ότι αυτό που είναι καλό για τον κόσμο θα είναι καλό για εμάς. Και αυτό απαιτεί να κάνουμε την προσπάθεια να γνωρίσουμε τον κόσμο και να μάθουμε τι είναι καλό για αυτόν. (Wendell Berry, ποιητής και αγρότης)

Το μέλλον δεν είναι αυτό που κάποτε ήταν. (Arthur C Clarke, Συγγραφέας / επιστήμονας)

Το ενδιαφέρον μου είναι στο μέλλον, διότι πρόκειται να περάσω το υπόλοιπο της ζωής μου εκεί. (Charles F. Kettering, Αμερικανός εφευρέτης)

Όταν οι άνθρωποι επιτυγχάνουν τη φώτιση, κατασταλάζουν με νοημοσύνη το καρμικό μερίδιο της εποχής τους και ανυψώνουν τα υπανθρώπινα βασίλεια (με την ανακλαστική της δραστηριότητα της ανύψωσης ταυτόχρονα του Ανώτατου), τότε μπορούν και τότε πράγματι συμμερίζονται το έργο της Ιεραρχίας.

Αυτός ο κύκλος του συμερισμού φαινόταν για αιώνες πολύ απόμακρος για να εξετασθεί· όταν όμως η ανθρωπότητα καταστάλαξε τον πόλεμο, αυτόματα και κάπως εκπληκτικά έφερε την τελική επίτευξη πολύ πλησιέστερα. Η φώτιση του νου των ανθρώπων θα ακολουθήσει γοργά. Η διαδικασία ανύψωσης των υπανθρώπινων βασιλείων προωθήθηκε καταπληκτικά από την επιστήμη – της οποίας κορυφαία επίτευξη ήταν η διάσπαση του ατόμου και η διείσδυση της όψης της “πνευματικής παρεμβολής” του ανθρώπινου πνεύματος στα καθαυτά βάθη του ορुकτου κόσμου. Συλλογισθείτε σ’ αυτό. (Μαθητεία στη Νέα Εποχή τόμος II, σελ. 315 Α. Μπέιλη)

Μέσω του διαλογισμού, της πειθαρχίας και της υπηρεσίας του ο άνθρωπος αναρριπίζει σε ακτινοβόλο φως που φωτίζει τους τρεις κόσμους, εκείνο το σημείο φωτός που λαμπύρισε σε ύπαρξη τον καιρό της ατομικοποίησής του σε περασμένους αιώνες. Βρίσκει την αντανάκλασή του στο φως στο κεφάλι. Έτσι εδραιώνεται μια επικοινωνία που όχι μόνο επιτρέπει έναν κραδασμικό συγχρονισμό, αλλά μια ακτινοβολία και εμφάνιση μαγνητικής δύναμης που επιτρέπει την αναγνώρισή της στους τρεις κόσμους του άμεσου περιβάλλοντος του ανθρώπου.

Το ίδιο συμβαίνει με το ανθρώπινο βασίλειο. Καθώς η φώτισή του αυξάνει, καθώς το φως του γίνεται δυναμικότερο, το αποτέλεσμά του στα υπανθρώπινα βασίλεια είναι ανάλογο με εκείνο της ατομικής ψυχής, της αντανάκλασής της στον άνθρωπο σε φυσική ενσάρκωση...

[Διεγείρει) την πνευματική όψη που εκφράζεται σαν η ψυχή σ’ όλες τις μορφές, όπως η

μορφή του ορυκτού, του άνθους, ή του ζώου. Η θετική όψη της ενέργειας σ' όλες αυτές τις μορφές θα γίνει ισχυρότερη, παράγοντας αυξημένη ακτινοβολία, για παράδειγμα, στο ορυκτό βασίλειο. Σ' αυτό βρίσκεται ένας υπαινιγμός ως προς τη φύση της διαδικασίας που θα θέσει τέρμα στη δική μας πλανητική ύπαρξη και τελικά στο ηλιακό μας σύστημα. Στο φυτικό βασίλειο το αποτέλεσμα θα είναι η εμφάνιση μεγαλύτερης ομορφιάς και ποικιλίας και η εξέλιξη ενός νέου είδους μ' έναν αντικειμενικό σκοπό που είναι αδύνατο να εξηγηθεί σε όσους δεν είναι ακόμη μυημένοι. Η παραγωγή θρεπτικών μορφών που θα υπηρετούν τις ανάγκες των μικρότερων ντέβα και αγγέλων, θα είναι ένα από τα αποτελέσματα.

Στο ζωικό βασίλειο το αποτέλεσμα θα είναι η εξάλειψη του πόνου και της οδύνης και η επιστροφή στις ιδανικές συνθήκες του Κήπου της Εδέμ. Όταν ο άνθρωπος λειτουργεί σαν ψυχή, θεραπεύει, διεγείρει και ζωογονεί· διαβιβάζει τις πνευματικές δυνάμεις του σύμπαντος κι όλες οι βλαβερές εκπορεύσεις κι όλες οι καταστρεπτικές δυνάμεις βρίσκουν στο ανθρώπινο βασίλειο ένα φραγμό. Το κακό και τα αποτελέσματά του εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την ανθρωπότητα σαν λειτουργικό αγωγό. Η λειτουργία της ανθρωπότητας είναι να διαβιβάζει και να χειρίζεται δύναμη. Αυτό στα πρώτα στάδια και τα στάδια της άγνοιας γίνεται καταστρεπτικά και με βλαβερά αποτελέσματα. Αργότερα όταν η ανθρωπότητα θα δρα υπό την επιρροή της ψυχής, θα χειρίζεται τη δύναμη ορθά και συνετά και θα προκύπτει καλό. Είναι πράγματι αλήθεια ότι "πάσα η κτίσις συστενάζει και συνωδίνει άχρι του νυν δια την αποκάλυψιν των υιών του Θεού". Η ελπίδα του κόσμου βρίσκεται στην επίτευξη και την πνευματοποίηση του ανθρώπου. Το ίδιο το ανθρώπινο γένος είναι ο παγκόσμιος Σωτήρας του οποίου όλοι οι παγκόσμιοι Σωτήρες δεν είναι παρά το σύμβολο και η εγγύηση...

Έτσι η ανθρωπότητα υπηρετεί και με την ανάπτυξη μιας συνειδητής τάσης για υπηρεσία, την αύξηση της συνειδητής κατανόησης του ατομικού ρόλου που πρέπει να παίξει κανείς στην πραγμάτωση του σχεδίου και την υπαγωγή της προσωπικότητας στην ψυχή θα προκύψει η σταθερή πρόοδος της ανθρωπότητας στο στόχο της παγκόσμιας υπηρεσίας της. (Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας σελ. 98-101. Α. Μπέιλη)

Στο σύνολό τους, οι προσπάθειές μας είναι σαν σταγόνες δροσιάς που συσσωρεύονται αργά στην ψυχή του κόσμου, επιταχύνοντας την ημέρα που ολόκληρη η Γη, με όλους τους λαούς και τα πλάσματά της, θα απολαύσει την αρμονία και την εκπλήρωση. (Guy Dauncey, Συγγραφέας)

Αντιμετωπίστε τη Γη σαν να σκοπεύουμε να μείνουμε εδώ. (Sir Crispin Tickell, Διπλωμάτης / Περιβαλλοντολόγος)

Δεν υπάρχουν μη ιεροί τόποι. Υπάρχουν μόνον ιεροί τόποι και βεβηλωμένοι τόποι. (Wendell Berry, ποιητής και αγρότης)

Στο τέλος, η κοινωνία μας θα χαρακτηριστεί όχι μόνον από αυτό που έχουμε δημιουργήσει, αλλά από αυτό που αρνούμεθα να καταστρέψουμε. (John Sawhill, πρώην Πρόεδρος, The Nature Conservancy)

Βλαβερές μαγνητικές συνθήκες σαν αποτέλεσμα του εσφαλμένου χειρισμού της δύναμης από μέρους του ανθρώπου είναι οι αιτίες του κακού στον κόσμο γύρω μας, συμπεριλαμβανομένων των τριών υπανθρώπινων βασιλείων. Πώς μπορούμε άραγε σαν

άτομα να το αλλάξουμε αυτό; Με την ανάπτυξη μέσα μας της Αβλάβειας. Επομένως μελετήστε τον εαυτό σας απ' αυτή τη σκοπιά. Μελετήστε την καθημερινή σας συμπεριφορά, τα λόγια και τις σκέψεις, για να τις καταστήσετε τελείως αβλαβείς. (Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας, σελ.101. Α. Μπέιλη)

Έχετε ήδη δει ότι χιλιάδες άνθρωποι μπορεί να χαθούν σε έναν και μόνον τυφώνα. Είναι δυνατόν η εκδήλωση δυσοίωνων καταιγίδων να μην εξωθήσει την ανθρωπότητα να σκεφθεί ως προς το από πού έρχεται μια τέτοια ανισορροπία όπου όχι μόνον τυφώνες και σεισμοί αλλά ακόμη και πλημμύρες φτάνουν στις υψηλότερες διαστάσεις; Είναι γεγονός ότι εκατομμύρια ανθρώπων έχουν ήδη χαθεί, αλλά η συνείδηση του κόσμου συνεχίζει να γίνεται χειρότερη. Θα ήταν δίκαιο να ρωτήσουμε την ανθρωπότητα πόσες δεκάδες εκατομμύρια θυμάτων θα απαιτηθούν πριν αναγνωρισθεί η ανάγκη αλλαγής της συνείδησης. (Πύρινος Κόσμος, στροφή 211 Έ. Ρέριχ)

Υπάρχει αναγκαστικά μια λεπτή έμμεση έκκληση που προβάλλεται συνεχώς απ' τα τρία υπανθρώπινα βασίλεια της φύσης, αλλά η έκκληση αυτή εστιάζεται στο ανθρώπινο βασίλειο, γιατί το βασίλειο αυτό είναι ο δεκτικός κι ο διαβιβαστικός πράκτορας αυτών των βασιλείων, όπως ακριβώς η Ιεραρχία ήταν και είναι ο δεκτικός κι ο διαβιβαστικός πράκτορας κάθε ανθρώπινης έκκλησης. Σημειώστε εδώ την όμορφη αλληλοσύνδεση και την εξαιρετη αλληλοσυσχέτιση που εδραιώθηκε από τον πλανητικό μας Λόγο. (Μαθητεία στη Νέα Εποχή, Τόμος II, σελ. 161 Α. Μπέιλη)

Η φροντίδα ρέει φυσικά, αν ο «εαυτός» έχει διευρυνθεί και εμβαθυνθεί, ώστε η προστασία της ελεύθερης Φύσης γίνεται αισθητή και συλλαμβάνεται ως προστασία των εαυτών μας ... Ακριβώς όπως δεν χρειαζόμαστε κανένα ήθος για να μας κάνει να αναπνέουμε ... οπότε, εάν ο "εαυτός" σας στην ευρεία του έννοια αγκαλιάζει ένα άλλο όν, δεν χρειάζεσαι καμμία ηθική παραίνεση για να δείξεις φροντίδα ... Ενδιαφέρεστε για τον εαυτό σας χωρίς να αισθάνεσθε καμμία ηθική πίεση για να το κάνετε—υπό την προϋπόθεση ότι δεν έχετε υποκύψει σε κάποιου είδους νεύρωση, δεν έχετε αναπτύξει αυτοκαταστροφικές τάσεις ή δεν μισείτε τον εαυτό σας. (Arne Naess, φιλόσοφος)

Επομένως ο βασικός τόνος του Κυρίου του Κόσμου είναι η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ, γιατί είναι η βάση, ο στόχος και η ουσιαστική εσωτερη δομή κάθε ύπαρξης. Η ανθρωπότητα καθαυτή είναι το κλειδί κάθε εξελικτικής διαδικασίας και κάθε ορθής κατανόησης του θείου Σχεδίου που εκφράζει σε χρόνο και χώρο το θείο Σκοπό....

Το έργο της επιστήμης είναι τελικά η ανάπτυξη απλώς της γνώσης της ουσίας και της μορφής· η γνώση αυτή θα καταστήσει εφικτό για την ανθρωπότητα να δράσει τελικά σαν ο κύριος εντυπωτικός πράκτορας σε σχέση με τα τρία υπανθρώπινα βασίλεια της φύσης· αυτή είναι η πρώτη ευθύνη της ανθρωπότητας. (Τηλεπάθεια και ο Αιθερικός Φορέας σελ. 126, 128 Α. Μπέιλη)

Τίποτε από όσα επηρεάζουν την ανθρωπότητα ή τη διεγείρουν σε μια προωθητική δραστηριότητα δεν είναι χωρίς αναπόφευκτο αποτέλεσμα πάνω στα τρία κατώτερα βασίλεια της φύσης. Μην το λησμονείτε! Το ανθρώπινο γένος είναι ο μακρόκοσμος αυτού του τριπλού κατώτερου μικρόκοσμου. (Μαθητεία στη Νέα Εποχή vol II σελ. 327 Α. Μπέιλη)

Αυτό που έχω καταλήξει για εμένα ότι σημαίνει το να είσαι φυσιοδίφης, καθώς κάθομαι τα πρωινά και τα βράδια μου στο ποτάμι, καθώς ακούω το κλακ των ερωδιών, ανάμεσα στα κρωξίματα των χελιδονιών πάνω από τις κραυγές του ψαραετού κάτω από το κελάρυσμα των σπουργιτών, τόσο μακριά από τον Γουάιτ και τον Δαρβίνο και τον Λεοπόλδο και ακόμη και τον Κάρσον, είναι τούτο: Δώστε προσοχή στο μυστήριο. Μαθητέψτε στους καλύτερους μαθητευόμενους. Ανακαλύψτε ξανά στη φύση την δική σας βιολογία. Γράψτε και μιλήστε με εκτίμηση για όλα όσα σας έχουν δοθεί. Αναγνωρίστε ότι μια πολιτική χωρίς βιολογία ή μια πολιτική χωρίς έμπρακτη βιολογία ή μια πολιτική εξέδρα στην οποία οι ανθρώπινες βιολογικές απαιτήσεις δεν αποτελούν παρά μια σανίδα, είναι ένα όραμα των πυλών της κόλασης. (Ο Φυσιοδίφης, OrionOnline, Φθινόπωρο 2001, Barry Lopez)

Η απλότητα θα πρέπει να είναι το σύνθημά μας γιατί η απλότητα είναι που θα σκοτώσει τον παλιό υλιστικό τρόπο ζωής μας. (Εκπαίδευση στη Νέα Εποχή, σελ. 91, Α. Μπέιλη)

Από τις έντονες πολυπλοκότητες προκύπτουν έντονες απλουστεύσεις. (Winston Churchill, Πολιτικός)

Η οικοδόμηση ενός κόσμου όπου ικανοποιούμε τις δικές μας ανάγκες, χωρίς να αρνούμεθα στις μελλοντικές γενιές μια υγιή κοινωνία δεν είναι αδύνατο, όπως μερικοί υποστηρίζουν. Το ερώτημα είναι το πού επιλέγουν οι κοινωνίες να στρέψουν τις δημιουργικές τους προσπάθειες. (Christopher Flavin, πρόεδρος, Worldwatch Institute)

Τα σημερινά προβλήματα δεν μπορούν να λυθούν, αν εξακολουθούμε να σκεπτόμαστε με τον τρόπο που σκεπτόμασταν όταν τα δημιουργήσαμε. (Άλμπερτ Αϊνστάιν, επιστήμονας)

Λένε ότι πρέπει να περάσουμε απ' το βασίλειο των ανθρώπων (που ελέγχεται απ' τον κόσμο, τη σάρκα και το διάβολο) σ' ένα άλλο βασίλειο που εικονίζεται σαν κάτι τελείως διαφορετικό. Είναι όμως έτσι; Όλες οι όψεις των τριών υπανθρώπινων βασιλείων – ζωικού, φυτικού και ορυκτού – βρίσκονται στον άνθρωπο· και τη σύνθεσή τους, συν έναν άλλο παράγοντα, τη θεία νόηση, την αποκαλούμε ανθρώπινο βασίλειο. Ο άνθρωπος ενοποιεί μέσα του τις λεγόμενες μικρότερες εκδηλώσεις της θεότητας. Στα υπανθρώπινα βασίλεια της φύσης βρίσκουμε τρεις κύριους τύπους συνείδησης: το ορυκτό βασίλειο με την υποκειμενική του διακριτική δύναμη, την ικανότητά του να αναπτύσσεται και την έσχατη ραδιενέργειά του· το φυτικό βασίλειο με την ευαισθησία ή αισθαντικότητά του και τον αναπτυσσόμενο ανταποκριτικό μηχανισμό του που είναι ευαίσθητος στο ηλιακό φως, τη θερμότητα και το κρύο και σε άλλες κλιματολογικές συνθήκες του περιβάλλοντος· το ζωικό βασίλειο με την πολύ αυξημένη επίγνωσή του, την ικανότητά του για ελεύθερη κίνηση και για ευρύτερες επαφές δια της ενστικτώδους φύσης του. Το ανθρώπινο βασίλειο ενσωματώνει όλους αυτούς τους τύπους επίγνωσης – συνείδηση, αισθαντικότητα, ένστικτο – συν τη μυστηριώδη εκείνη ανθρώπινη ικανότητα που ονομάζουμε “νου” και συνοψίζουμε όλες αυτές τις κληρονομικές ποιότητες στη λέξη “αυτοσυνείδηση”...

Τα μέλη της βασιλείας του Θεού ενσωματώνουν ασφαλώς την κληρονομιά των τεσσάρων βασιλείων, όπως ο άνθρωπος ενσωματώνει την κληρονομιά των τριών. Η ανώτερη αυτή πολιτεία συνεπάγεται την έκφραση της Χριστικής συνείδησης που είναι η συνείδηση της ομάδας, της σχέσης του μέρους με το όλο (κάτι που συνεχώς τόνιζε ο Χριστός) και του

ανθρώπινου με το θείο. Το αποτέλεσμα αυτής της αντίληψης πρέπει ασφαλώς να είναι, υπό το εξελικτικό σχήμα, η εμφάνιση ενός άλλου βασιλείου της φύσης. Αυτό συνιστά το μεγάλο έργο του Χριστού. Με τη δύναμη της αντιληπτής Του θειότητας δημιούργησε τον άνθρωπο που συγχώνευσε μέσα Του τα καλύτερα όσων υπήρξαν και αποκάλυψε επίσης τι μπορούσε να γίνει. Συνένωσε σε μια λειτουργική ενότητα το ανώτερο και το κατώτερο κι απ' αυτά έναν "καινόν άνθρωπον". Θεμελίωσε το βασίλειο του Θεού πάνω στη γη και παρήγαγε μια σύνθεση όλων των βασιλείων στη φύση, προκαλώντας έτσι την εμφάνιση ενός πέμπτου βασιλείου. (Από τη Βηθλεέμ στο Γολγοθά, σελ. 94-95. Α. Μπέιλη)

Είμαστε άνθρωποι μόνο όταν είμαστε σε επαφή και φιλικότητα με ό,τι δεν είναι ανθρώπινο. (Ντέιβιντ Άμπραμ)

Τώρα μπορούμε να ξανασκεφτούμε τι μπορεί να είναι η ιερή γη. Για έναν λαό με έναν παλιό πολιτισμό, όλη η αμοιβαία ιδιοκτησία του εδάφους τους έχει μια υπερβατική ζωή και πνεύμα. Ορισμένα μέρη θεωρούνται υψηλής πνευματικής πυκνότητας λόγω της έντασης των οικοτόπων των φυτών ή των ζώων ή της συσχέτισης με το μύθο ή των συνδέσεων με την ανθρώπινη τοτεμική καταγωγή ή λόγω γεωμορφολογικής ανωμαλίας ή κάποιου συνδυασμού ποιοτήτων. Αυτά τα μέρη είναι πύλες μέσα από τις οποίες μπορεί κάποιος—θα λέγαμε—να αγγιχτεί πιο εύκολα από μια όψη που είναι μεγαλύτερη-από-ανθρώπινη, μεγαλύτερη-από-προσωπική. (Γκάρι Σνάιντερ)

... για τους ανθρώπους ο Πολιτισμός αποκαλεί «πρωτόγονη», «άγρια» ή «μη ανεπτυγμένη», συμπεριλαμβανομένων και των μικρών παιδιών, την συνέχεια, την αλληλεξάρτηση και την κοινότητα όλης της ζωής, όλων των μορφών ύπαρξης στη γη, που είναι ένα ζωντανό γεγονός, που γίνεται συνειδητό στην αφήγηση (μύθο, τελετουργία, μυθοπλασία). Αυτή η συνέχεια της ύπαρξης, που δεν είναι ούτε καλοπροαίρετη ούτε σκληρή, είναι θεμελιώδης για οποιαδήποτε ηθική μπορεί να κτιστεί επάνω της. Μόνο ο Πολιτισμός κτίζει την ηθική του αρνούμενος την βάση του.

Ανεβαίνοντας στο κεφάλι του και αποκλείοντας κάθε φωνή εκτός από τη δική του, ο «Πολιτισμένος Άνθρωπος» έχει γίνει κουφός. Δεν μπορεί να ακούσει τον λύκο να τον αποκαλεί αδελφό--όχι Αφέντη, αλλά αδελφό. Δεν μπορεί να ακούσει την γη να τον αποκαλεί παιδί--όχι Πατέρα, αλλά γιο. Ακούει μόνο τις δικές του λέξεις που απαρτίζουν τον κόσμο. (Ούρσουλα Λε Γκουίν)